

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection Mythologiae libri decem, Venise, Segno della Fontana, 1567](#)[Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre VI](#)[Item Mythologia, Venise, 1567 - V, 17 : De Sole](#)

Mythologia, Venise, 1567 - V, 17 : De Sole

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document a pour résumé :

[Mythologia, Venise, 1567 - X \[59\] : De Sole](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre V

[Mythologia, Francfort, 1581 - V, 17 : De Sole](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre V

[Mythologie, Paris, 1627 - V, 18 : Du Soleil](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre V

[Mythologie, Lyon, 1612 - V, 17 : Du Soleil](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener Digitalisierungszentrum (MDZ).

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener Digitalisierungszentrum (MDZ),

Res/4 Ant. 50

Formatin-4

langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination 162r°-165r°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Soleil](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

Theocriti enarrator, λέγοντες δὲ περὶ τοῦ Ἀδωνιδος, ὅτι καὶ ἀποθανόντος, ἔξ μηνος ἐπιπέσει
 ἐν ταῖς ἀρούρασι τοῦ ἀφροδίτης ἄστρος, καὶ ἐν ταῖς ἀρούρασι τοῦ πρηνέως ἰκτὺτος τοῦ ἀφρο-
 δίτου, ταῦτά τ' ἴσ' ἐν ἑλλάδι. ἐν τῇ ἑλλάδι, ἔστι δὲ ἄδωνις, ἔστι δὲ πρηνὴς ἰκτὺς ἢ μήνας ἐξ τῆς τῆς πρηνέως ἰκτὺς
 τοῦ ἀφροδίτου, καὶ ἔξ μηνος ἔχει ἀδωνὶ δὲ ἀφροδίτην, τινεῖς δὲ, ἢ ὑδρόρρατον τοῦ ἀφροδίτου, καὶ ἔκτετα
 λαοῦσι γινώσκουσι αὐτὸν ὡς ἀφροδίτην. Aiunt enim de Adonide quod mortuus sex men-
 ses moratus est in complexu Veneris, quot etiam apud Proserpinam . Hoc
 re ipsa ita se habet; quod Adonis frumentum est satum, quod sex menses
 degit sub terra; sex menses illum habet Venus, aeris temperies scilicet, ex
 quo illum messorum colligere ceperunt. Sensit tamen Orpheus in hymno
 in Adonim illum esse solem, cum illum rebus omnibus præbere nutrimen-
 tum, & esse germinandi autorem dixerit, in his;

10

Εὐφροσύνη, πολέμοιο, τροφὸν ἀφροδίτης ἀφροδίτη.
 κούρη, καὶ κέρ, ἐν πάσι βάλου ἀφροδίτη.
 Σφίονοιοι, δάμναστον καλοῦν ἐν κοκκίαισι ἄστροι.

Qui cunctis alimenta refert, prudentia cuius
 Plurima; qui vario lætatis nomine Adoni.
 Germinum & idem autor, pariter puer atque puella:
 Extincte, atque iterum splendens labentibus horis.

Finxerunt antiqui, qui Adonim solem esse putarunt, illum ab apro hirsuta
 & aspera fera idum, quia aspera sit & hirsuta hyems, per quam solis vires
 paulatim deficiunt. ea res est omnino Veneri inimica, quoniam per aeris
 temperiem viget Venus, cum frigus, ut inimicum, naturæ opus non ingredia-
 tur. cum sol igitur in signis sex Australibus extiterit per signiferum ince-
 dens, breuiioresque sunt dies ac longiores noctes, tum dicitur Adonis apud
 inferos morari: cum vero signa borealia longiores dies fecerint, tunc est
 apud Venerem, per quem omnis venustas, omnisque nitor aruis restituitur.
 ea de causa illum ait Orpheus modo esse apud superos, modo apud inferos;

10

Ὅστι μοι γαίης καὶ τῆς τάρταρος ἐπιπέσει,
 ἔστι πάθος πρὸς ἑλνυατοῦ ἀφροδίτης ἄστροι.

Qui modo sub terris habitas, & tartara nigra.
 Frugiferumque refert in cœlum corpus & idem.

30

Ita enim sub his fabularum sigmentis vniuersas prope res naturæ antiqui
 declararunt, non minus quam Platonici aut Peripatetici: nam si contentio-
 nes ex Aristotelis libris eximantur, per breues erunt sententiæ, quæ nunc
 magnis voluminibus continentur. at nunc de Sole dicamus.

De Sole. Cap. XVII.

Solem, quem generationis, & omnium prope bonorum autorem Deo ita
 si iubente habemus, nonnulli ita fabulis implicarunt, ut vix tandem se ex-
 plicare aliquando possit. Hunc genitum esse plerique crediderunt; neq;
 tamen è quibus parentibus inter se consentiunt. at enim de vna re eodem
 modo vna est necessaria oratio, neque contrariæ de eadem re simul veræ esse
 vnquam possunt. nemo sanè nasci potest è pluribus parentibus, ut neque
 ex eodem diuersis temporibus. Hesiodus igitur in Theogonia Thiam Solis,
 & Lunæ & Auroræ matrem, patrem Hyperionem fuisse in his scribit;

40

Ὅσα δ' ἦλθεν μοι γὰρ, ἀφροδίτης ἰκτὺτος,
 αὐτὸς, ἢ πατέρα ἐπιχθονίη φασίη,

S f a Δ' αὐτὸς

Mythologia

*Ἀλλὰ τινες Διὶ, τῶν ἄρκτου ἰσθμῶ ἔχουσι,
 γίγαντ' ἄρκτου ἄρκτου ἄρκτου ἐκ φιλότητος.
 Thia parit Solem magnum, Lunamq; nitentem, &
 Auroram, quæ fert lucem mortalibus almam,
 Cœlicolisq; Deis cunctis. Hyperionis almi
 Semine concepit nanque illos Thia decora.*

At Homerus in hymno, quem scripsit in Solem, Euryphæssam matrem fuisse Solis scribit, patrem verò Terræ ac Cœli filium Hyperionem, ut patet ex his;

10

*Ἔστι δ' ἄρκτου ἄρκτου Διὶ τινος ἄρκτου
 καλλιπὴ φαεινὰ, τῶν ἰσθμῶν ἀρκτου
 γίγαντ' ἄρκτου ἄρκτου, καὶ ἄρκτου ἄρκτου.
 Ἔστι γὰρ ἰσθμῶν ἀρκτου ἀρκτου ἄρκτου
 ἀρκτου ἄρκτου ἢ εἰ τινος καλλιπὴ τινος,
 ἄρκτου ἰσθμῶν ἄρκτου τινος ἀρκτου,
 ἄρκτου ἄρκτου.*

Calliope solem Iouis alto è semine nata
 Nunc rursus Phææchonta refer: quem diua creauit
 Euryphæssa sato Terra, Cœloque micanti.
 Frater erat, coniux Hyperion Euryanassa
 Mox fuit; hæc illi peperit dein pignora clara,
 Auroram roseam, & præstanti lumine Lunam,
 Perpetuoque orbem lustrantem lumine Solem.

20

Fuit enim Heperion Terræ, & ut alii putarunt, Cœli, ut alii Titanis filius: alius fuit Agamemnonis, de quo meminit Paus. in Atticis, qui postremus regnavit Megaris. Hic cum cæteris Titanibus aduersus Iouis imperium minime consensit, sed potius Iouis partes secutus post victoriam cursum, & coronam, & multa alia honoris insignia, & Iouis erga se beneuolentiæ obtinuit. Hic, cum Titanis fuisset nepos, Titan & ipse sæpius vocatus est, à poetis, ut testatur Virg. lib. 4.

30

vbi primos crastinus ortus

Extulerit Titan, radiisque retexerit orbem.

Fuerunt soles plures vocati, ut ait Cicero libro 3. de nat. Deorum, quare non mirum est si aliqua sit de Solis parentibus controuersia; nam de vno omnia propè dicuntur, quæ gesta sunt à cæteris. Sic autè inquit Cic. Vnus igitur eorum, qui Soles dicti sunt, è Ioue natus nepos ætheris fuisse dicitur. Alter Hyperione. Tertius Vulcano Nili filio, cuius urbem Aegyptii volunt esse eam, quæ Heliopolis appellatur. Quartus is, quem heroicis temporibus Achanto Rhodi peperisse dicitur, auum Ialyi, Camiri, & Lindi. Quintus, qui Colchis fertur Aetæam & Circen procreauisse. cum vero Sol Deus esse crederetur, omniaque suo lumine illustrare, ac videre Dei lampas dictus est ab Euripide ita in Medea;

40

*πρῶτον δὲ
 Εἰς ἄρκτου ἀρκτου ἄρκτου Διὶ
 nuntio tibi*

Si te Dei lampas videbit crastina.

Nam Solem ipsum cuncta videre, cuncta audire, cuncta cognoscere mortalia arbitrati sunt antiqui, ut Ait Aeschylus in Prometheus;

ἔστι τῶν ἀρκτου ἀρκτου ἄρκτου ἀρκτου.

Voco

Voco videntem cuncta Solis circum .

Hunc in curru vehi solum putarunt antiqui, ut ait Horat. in carmine Saeculari ;

Alme Sol curru nitido diem qui
Promis, & caelas .

Huius vero currus magnificentiam & mirabilitatem descripsit Ouid. lib. 2. Metam. trahebatur vero ab equis quatuor, ut ait Eurip. in Phœnissis ;

ὡ τὰ Τηροππιάς ἰε ἄρματα Διόσεω
ἑλλέν .

Si vel quadrigas Solis & currum intuens .

10

Fuerunt eorum nomina ita equorum dicta ab Ouid. lib. 2. Metam.

Interea volucres Pyrois, Eous, & Aethon

Solis equi, quartusq; Phlegon hinnitibus auras

Flammiferis implent .

His quadrigis aureas habenas habentibus moderari putabatur, & lucis, virtutisq; Quæstor vocatus est a Proculo Lycio, clauiumq; rerum humanarum gubernator, ut patet ex his carminibus ;

ἄλλοι σὺν τε τοῖς βασιλεῦσι χρυσίην τέλει .

κλῆσι φάσμα Τάρηα, Σμαρτίης ἢ ἀδᾶ σφαιρῆς

ἄρτια ἔχουσ κλειδα καὶ ὄλαρις ἐνὶ κέρτασι .

20

Audi flammæ Titan Rex, qui aurea equorum

Lora tenes, lucis Quæstor, virtutisq; orientum

Claues fontis habes, dominaris & omnibus vnus .

Hunc crediderunt antiqui currum mergere in Oceano, ut ait Virgilius in tertio Georg.

Tum Sol pallentes haud vnquam discutit umbras ;

Nec cum vectus equis altum petit æthera ; nec cum

Præcipitem Oceani rubro lauit æquore currum .

Alii non mergi quidem solem in Oceanum crediderunt, sed in poculo nauigare, quod & Stesichorus, & Antimachus, & antiquorum plures crediderunt. 30

Verum dixerunt nonnulli vulcanum thoram fabricasse Soli ita profundum ex auro, ut in eo per noctem, cum ad Oceanum defessus diurno labore itineris peruenisset, vel dormiens nauigare posset ad Orientem. Ibi currus illi expectato astabat, quem ascendens caelum conscenderet, quod faciebat quotidie, quam opinionem secutus est mimermus, ut est apud Athenæum, quæ carmina nos olim ita latina fecimus ;

Longa laborantem Solem lux prospicit illi

Noscitur & lucis tempore nulla quies .

Nec cessatur equis postquam Pallantias orta

In mare purpureis astra fugauit equis .

40

Fluctibus at lectus fert hunc Vulcanius ; illum

Vulcanus manibus fecerat ipse suis ,

Ex auro, celerem, pelagi per summa volantem .

Sopitusq; locis fertur ab Hesperidum ,

Donec ad Aethiops veniat . firmatur equorum

Currus, dum redeat Memnonis alma parens .

Tunc alios scandit currus Hyperione natus .

Fuerunt etiam qui putarint vbi ad Orientem Sol peruenisset, currum illi ab

Horis

Mythologia

Horis paratum, at nō sua spēte assistere, cum ille sub iugum equos solis veniente Aurora adducerent. Home. lib. 4. Odyss. duos tantum Solis equos numeravit, Lampum scilicet, & Phaethontem, qui diem & Aurorā portarent hoc pacto;

ἴδω' αὐτῶν
ἵππων ἐπ' ὤμων χροσίδων, ἢ καὶ ταύτων
ζυγῶν τε ἀντίπιδας φάσε ἀδρήμονας φέροντας
ἀέροντες καὶ φαεινὰ, ἢ τ' ἢ σά σάδου ἀγῶνας.

Auroram fluctibus inde

10

Rursus ab Oceani traxit, nec passa iugales
Iungere equos celeres, portantes lumina rebus,
Cervice Auroram Lampum & Phaethonta trahentes.

Alii tamen his Erythræum & Actheonem addiderunt. Alii parva lumina in oriente quotidie coire putabant, quæ ad noctem vsque perdurarent, & circumlata paulatim vesperi extinguerentur, easq; flammæ solem oriëntem esse crediderunt, ut scripsit Lucretius lib. 2.

Aut quia conueniunt ignes, & semina multa
Confluere ardoris consuerunt tempore certo;
Quæ faciunt solis noua semper lumina gigni.
Quod genus Idris fama est in montibus altis
Dispersos ignes orienti lumine cerni.

20

Cum vero Sol lux, cæterisque syderibus lumen impartiat, merito syderum dominus & moderator fuit appellatus: quem etiam quod autor sit generationis dum per obliquum circulum percurrit, Deum putarunt antiqui, ut ait Euripides in Oreste;

καὶ σὺν τιμῶν; φύγει δέ τράψ' ἑὺ
τὴν καὶ ἄλλ' ἄντ' ἵνα τολαυπύριε μέτα;
Et qui tacebo? lumen haud nobis Dei
Licet misellis amplius quod cernere?

30

Idcirco Lybiæ populi quod manifesta solis & lux beneficia in humanum genus intuerentur de Diis reliquis minime erant solliciti, cum Soli & Lunæ sacrificarent, ut ait Herodotus in Melpomene; ὁ νόμος δὲ ἄλλῃ καὶ πλείον μάλιστα τῆς τοῦ μίνοιο σάβητος ἔστιν ἑὸντοῖς. Sacrificabant Soli & Lunæ solis, quibus omnes Libyæ populi solent immolare. Fabulati sunt Solem habuisse propria boum armenta & ouium greges, quos Horæ & Nymphæ illæ custodiebant, quas recensuit ita Home. pascere in Thrinacia lib. 9. Odyss.

Ἐργασίας δ' ἐν τῷ ἀγῶνι, ἑστῶσι σπλάγγ
βίοντες ἄλλῃ βοῖα, καὶ ἴφρα μῆλα.
ἵνα βοῦν ἀγέλας, τίνας δ' οὖν σπῆρα κἀλά,
Πιπέριστα δ' ἱκτῆρα. γέρον δ' ἢ γέρονται αὐτῶν,
ἕλκοντες φλεβόεντες. ἑσπῶν ἐπὶ σπυρίων ἀγῶν
Νύμφαι ἰσχυρῆ καὶ φαεινῶσάν τε, Ἀμυμονίαν τε,
ἃ τίνας ἑσπῶν ὑπερῶν δια Νέαιρα.

40

Insula Thrinacia est, quò peruenies; vbi Solis
Permultæ pascuntur oues, armenta bouumq;
Balantumq; greges sunt septem, armenta boum tot.
Quinquaginta tenent nam singula. nascitur ex his
Nil, nec obit; pascuntq; Dex præpinguibus herbis,
Formosæ Nymphæ, Phaethusaq; Lampetieq;

Quas

Quas Hyperionida: peperit diuina Neetra .

Hæc armenta non procul a Tgnaro fuisse scribit Home.in hymno in Apollinem. Memoriz prodidit Herodotus in Calliope in Apollonia,quæ regio est in sinu maris Ionii, oues fuisse sacras Solis, quæ per diem secundum eû fluuium pascerentur, qui è Lacmone Apolloniz monte apud Oricum portum olim vocatum in mare defluebat : has per noctem qui diuitiis & nobilitate inter illos præstant singuli per anni spatium seruare domi soliti fuerunt. Pascebantur boues etiam Deorum communes in Pieriis montibus, de quibus ita scripsit Homerus in hymno in mercurium ;

αὐτὰρ ἐῖρη

10

πυρρίη ἀφ' ἄκων Δίω Ἴρια παρ' ἴντα .
Ἰθα Δίωτ' μακάρων θόλιε ἀμύμονι ἀδελφὸν ἕχοντα
Βεζκίριτας ἀρμάων ἀσπράζοντο Ἴρατινίη .

nympha sed Atlantide natus

Pietiz montes adit, lucosq; virentes .
Huc vbi habere boues solite stabula alta Deorum
Aeternæ ; assuetæq; iugis , pratisque decoris .

Multi fuisse Solis filii commemorantur,quos è diuersis mulieribus & Nymphis suscepit . Nam è Clymene genuit Phaethõtem : è Neera Lampetien & Phaethufam, & Pasiphæen dicitur suscepisse . Augeam è Calypso, è Perfa Circen, Aloeum, & Acetam, & Themim siue Ichneam . At Eumelus Corinthius historicus poeta Aloeum & Acetam Solis & Antiopes filios putauit, cum ita scripserit ;

ἀλλ' ἔτιδ' αἰήτας καὶ ἀλκίους ἱεροῦσσι
κίλιου τι καὶ αἰτίωνι, τίτιδ' ἀδελφὰ χύριον
Δάκρυα παρὶς ἰοῖε ὁ περὶ τοῦ ἀγλατοῦ νόθε .
ἢε μὴ ἴσασιν ἀσπίε, τῆσπερ διὰ δάμω .
ἔσ' ἐφύρε κτύα τῆσ' αἰήτων δάμω ἀσπίων .
αἰήτων δ' ἄρ' ἴσασιν ἰονῶσ' ἀσπίων φιλίασιν ,
ἦτοισι αἰτίε αἰήρ ἢε ὄφρον ἀδελφὸν ἴοντο .

10

Natus vbi Aceta est , simul & præclarus Aloeus ,
Solis & Antiopes nati: hic Hyperionis alto
Sanguine progenitus pueris sua regna duobus
Celsit ; Afopus & hoc diuino celsit Aloeï ,
Quod tulit . hoc Ephysesq; Acetæ præbuit omne ;
Hoc Buno seruare iubens Aceta reliquit ;
Donec vir factus post tempora cetta rediret .

30

Fabulati sunt nonnulli Venerem a sole fuisse compressam, in Rhodo insula, Rhodumq; peperisse, quo tempore aurum pluit, atq; inde datum fuit nomē insulæ . De illa ita meminit Pindarus in Olympis ;

ταῖσ' ἀσπίων

40

Ἰριαν παῖδ' ἀφ' ἄκων
ἀλκίον τι ἰονῶσ' ἴδον .

xquoream

Hymno laudans filiam Veneris
Solisq; Nympham Rhodum .

Filius fuit eius & Macareus , Tenagus , Triopes , Ochimus , Aëtis , Cercaphus , alius Phaethon è Prote filia Nelei illi natus est , Aegle , Hemithez ,
Dio-

Mythologiæ

Dioxippe, Dirce, Miletus, Horæ, Angeronia, Sterope, Egialus, & alii complures. Arque de maribus nonnullorum dissentiunt scriptores, sed hoc nihil attinet ad rem propositam diiudicare. Mos fuit ut Soli equos immolaretur, ut ait Ouid. in Fastis, ubi etiam solem Hyperionem nominat;

Placat equo Perfes radiis Hyperiona cinctum,

Ne detur celeri victima tarda Deo.

At Home. in lib. 2. Iliad. Ioui & Soli aprum immolari dixit in his versibus;

Ἰαλὸβιον δὲ πρὸ δακτυλῶν Ἐρατοῦ ἰσχυρῶν

καί πρὸ Ἰσχυροῦ καὶ Ἰσχυρῶν ἄλλοις ἄλλοις.

10

At mihi Taltybius in castris præparet aprum,

Quem macrare Ioui par est, Soliç; superno.

Huic etiam sacratus putabatur gallus gallinaceus, ut ait Paus. in prioribus Eliacis, quia solis reditum cantu nuntiat. At nunc fabulosa summam explicemus. Solem Thix filium illa de causa putarunt, quod omnia bona a diuina natura procedunt: nam Thix diuinam significat. huic patrem addiderunt Hyperionem, quia per omnia corpora superiora diuina prouidentia transmittitur. Cum igitur *Ἰσχυρῶν* supereuntem significet, sitç; nomen solis adiunctum, ut ait Home. lib. 2. Odyss.

20

ὁ κερὰ δὲ τῶν Ἰσχυρῶν καὶ Ἰσχυρῶν.

Qui boues Hyperionis Solis ederunt.

Merito Sol illius filius existimabatur, siue sit diuina prouidentia, siue superna illa celestia corpora, quæ perpetuis motibus agitantur, per Hyperionem intelligamus. Alii Solis ipsius naturam respicientes matrem Euryphæssam illi tribuerunt: quippe cum *ἰσχυρῶν* latus, quæ splendor sit ac lumen, isç; omnium astrorum clarissimè & latissimè luceat. Dicitur est Sol aduersus Titanas Iouis partibus fauisse, quare coronam, & currum, & alia honoris insignia est consecutus; quia viri boni, quibus est diuinitas ingenii, magis fauent veritati & iustitiæ, quàm diuitiis per scelera, vel dolos, vel crudelitatem comparandis. Est enim sapientiæ & æquitatis autor in ortu mortalium dominans Solis planeta: qui etiam non mediocres opes & honores mortalibus largitur. Nam idcirco ut argentum Lunæ, Marti ferrum, Saturno plumbum, Ioui electrum, Mercurio stannum, Veneri æs, sic aurum Soli tribuitur. ut igitur nemo impune denique aduersus æquitatem insurgit, sic nullus vir bonus infelix diu esse potest. Hunc in curru vehi solitum slexerunt antiqui, quoniam non facile percipiebant, illa quæ essent a sensibus remota, nisi per ea quæ cadebant sub sensum. Idcirco multæ de colorum motibus apud antiquos natæ sunt controversiæ, cum alii singulis globis celestibus proprias animas tribuerent, quæ illos circumuoluerent, alii vnâ esse satis omnibus globis putarent, alii singulis syderibus suas addiderint, atque alii

30

rursus assiduè cælum circa terram conuolui sentirent, alii cælum consistere ac terram in circulum circumferri. Atqui nomina ipsorum equorum Solis quid aliud significant, nisi vel ignem vel lucem? Pyrois enim flammatus, Aethon ardens, Phlegon vrens, quæ ficta sunt ex illorum sententia, qui stellas igneas esse voluerunt: Eous autem matutinus est; quas omnes facultates Soli attribuunt. Arque cum Sol occidens in vndas illabi, ex oriens ex vndis emergere videretur, neque facile vulgus intelligeret, Solem vbique tantundem abesse a medio, illum slexerunt in lecto a Vulcano factio natæ; qui cū

40

expectatus ad litus orientis applicuisset, currum illi esse paratum ab Ho-

ris dixerunt, quæ temporum omnium ministræ sunt & cellarix . Cum verò lux Aurora sit ante Solis ortum, iidem Solis equi dicuntur portare Auroram. Sol siderum dominus, & lucis, vitæq; mortalium quæstor habitus est, quoniam autor est luminis exteris stellis . & pro illius cursu cuncta vigent animãcia . Hic idem morborum, & salutis omnium, & frugum, & rerum copix est autor, & temporum moderatoꝝ, & Deus habitus, ob infinita propè in omnes beneficia. Hic igitur cum solus tantæ sit autoritatis inter omnia quæ videntur, perpetuoque motu agitur, Deus ab antiquis primus fuit creditus . Huius filii nihil aliud sunt, quam radiorum in corpora naturalia agentium vires, ut patet ex ipsorum nominum interpretatione, nam & Pafiphæ omnibus lucens, & Phaethusa ardens, & Lamperie splendens, & Augæas splendidus est, & Hemitheia semidea & propè diuina, & Heliades Solis vires, & reliqua nomina sunt his similia . at de Sole satis, nunc dicendum est de Pale .

De Pale . Cap. XVIII.

Pales pastorum Dea credita, ita vocata est à nonnullis, cum tamen aliâ magna mater, aut Vesta vocaretur . In huius honorem Palilia celebrabantur, quæ solemnitas erat pastorum; nam palæarum accensi acerui certo ordine in loco plano collocabantur, quos transiliebant pastores saltando, ut ait Quid. lib. 4. Pastorum ;

Moxque per arduas stipulæ crepitantis aceruos
Traiicias celeri strenua membra pede .

De Aristæ . Cap. XIX.

Aristæus Apollinis & Cyrenes filius fuisse dicitur, ut testatur Virg. lib. 4. Georg. in his ;

Mater Cyrene, mater, quæ gurgitis huius
Ima tenes; quid me præclara stirpe Deorum,
Si modo, quem memoras, pater est Tymbræus Apollo,
Inuisum fati genuisti ?

Apollonius autem libro secundo Argonauticorum commemorat etiam quo pacto Phœbus in amorem Cyrenes incidere, cum illa pecudes ad ripas Penei fluminis custodiret in his ;

αἰγῶν πεφωτῆς τῆς Ἰλίου παρὰ Πηνειῶν
Μῆλα τίμων προνίρῃσι παρ' αἰθέρασι . ἴσαδ' ἄρ' αἴ
Παρθένη καὶ δεικτρῶ ἀκροῦσι . αὐτὰρ Ἀπόλλων
τῆσ' ἀειρηφάμοισι πτεροῦσι περὶ λειμῶνας
τῶνδε ἀίρειναι, χθονὸς παραστάτην ἰσθμῶν,
Αἰ δ' αἰὲν ἰνὸς τε σαρκεὶ μορτάσιον ἀίρειναι .
Ἴδ' αὖτ' Ἀρετῆσιν τίαν φειδῶν . το καλλίνοισι
Ἄγρια καὶ εὐνοῖαι .

Fama est Cyrenen Penei ad fluminis undam
Egisse pastum pecudes; æterna placebat
Virginitas, castusque thorax cui, fertur Apollo
Hanc rapuisse graui percussus vulnere amoris:

T e Quam